

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

20.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 11-го Марта — 1838 — Wilno. Piątek. 11-go Marca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна, 10-го Марта.

По представленію Господина Министра Внутренних Дѣлъ, произведены въ Титулярные Совѣтники: Узданные Врачи, Лѣкаря: Ошмянскій, Фелиціанъ *Соболевскій* и Шавельскій *Богумиль Гoffманъ*, со старшинствомъ, первый съ 12 Мая 1836 года, а послѣдній съ 29 Декабря 1835 года.

— Его Высокопревосходительство, Г-нь Министръ Внутреннихъ Дѣлъ изволилъ приказать объявить признательность Министерству, содержанию вольной аптеки въ Вильнѣ, Аптекарю *Тенде* за оказанное имъ содѣйствіе гошпитальной аптекъ въ приготовленіи лѣкарствъ и отличный порядокъ, заведенный имъ въ собственной своей аптекъ, которая, по устройству оной, служить примѣромъ для другихъ.

— Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ приказалъ объявить признательность свою: Секретарю Виленскаго Человѣколюбиваго Общества, Титулярному Совѣтнику *Мацянскому* и Ошмянскому 3-й гильдіи купцу *Бруну*, за оказанныя ими услуги.

— Удостоены знаками отличія безпорочной службы: бывшій Инспекторъ Виленской Врачебной Управы, отставный Статскій Совѣтникъ *Сейфертъ* за XXV лѣтъ и Узданный Врачъ Вилкомирскій, Коллежскій Ассессоръ *Сытинъ* за XV лѣтъ. (N. 7.)

— Находящійся въ отставкѣ Статскій Совѣтникъ Евстафій *Карпъ* и Депутатъ Виленскаго Дворянскаго Собранія 7-го класса Фелиціанъ *Боженецъ-Яловецкій* удостоились получить знаки отличія безпорочной службы, первый за XV, а послѣдній за XXV лѣтъ.

— Виленскій перчаточный мастеръ *Иоганъ Штраусъ* за поднесенныя имъ вещи его издѣлія для Ихъ Императорскихъ Величествъ и Его Императорскаго Высочества Государа Наслѣдника Цесаревича, имѣлъ счастье получить брилліантовый перстень. (N. 8.)

— Удостоились получить знаки отличія безпорочной службы: Засѣдатель Виленской Уголовной Палаты *Адамъ Даукша* за XXV лѣтъ и Судья Завилейскаго Узданаго Суда Константинъ *Масловскій* за XX лѣтъ. (Вилен. Губ. Вѣд. N. 9.)

Санктпетербургъ, 3-го Марта.

Высочайшій Рескриптъ, данный на имя Господина Генералъ-Лейтенанта и Сенатора *Михайловскаго Данилевскаго*.

Господинъ Генералъ-Лейтенантъ Сенаторъ *Михайловскій-Данилевскій*. Ревнуя обогатить отечество Наше недостававшюю исторією войны 1812 года, на достовѣрныхъ данныхъ основанною, Я, по отличныя дарованія вашимъ, поручилъ вамъ составленіе оной. Этотъ важный трудъ нынѣ достойно вами исполненъ. Въ твореніи вашемъ, Я къ душевному удовольствію Моему нашель столь же вѣрное и точное изложеніе незабвенныхъ событій того времени, сколько живое, пламенное, въ непреложныхъ чувствахъ Русскаго сердца почерпнутое описаніе безсмертныхъ подвиговъ Императора АЛЕКСАНДРА, непоколебимой Его твердости въ дѣлѣ спасенія оте-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno, d. 10-go Marca.

Na przedstawienie Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, mianowani Radzcami Honorowymi: Powiatowi Medycy, Lekarze: *Oszmiański*, *Felicyan Sobolewski* i *Szawelski Bogumił Hoffman*, ze starszenstwem, pierwszy od 12 go Maja 1836 roku, a ostatni od dnia 29 go Grudnia 1835 roku.

— Jaśnie Wielmożny Pan Minister Spraw Wewnętrznych, raczył rozkazać oświadczyć wdzięczność Ministeryum, utrzymującemu wolną aptekę w Wilnie, Aptekarzowi *Tende* za okazaną przezeń pomoc aptece szpitalnej w sporządzeniu lekarstw i za odznaczający się porządek, zaprowadzony przezeń we własnej swej aptece, która ze swego urzędzenia, służy za wzór dla innych.

— Pan Minister Spraw Wewnętrznych rozkazał oświadczyć swą wdzięczność: Sekretarzowi Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, Radcy Honorowemu *Maciańskiemu*, i *Oszmiańskiemu* 4-jej gildy kupcowi *Brunowi*, za okazane przez nich usługi.

— Uznani godnymi znaków dystynkcyi nieskazitelnej służby: były Inspektor Wileńskiego Urzędu Medycznego, odstawnny Radzca Stanu *Seyfert* za XXV lat i Powiatowy Medyk *Wiłkomierski*, Assesor Kollegialny *Sytin* za XV lat. (N il. Gub. Gaz. N. 7.)

— Znajdujący się w odstawce Radzca Stanu *Eustachy Karp* i Deputat Wileńskiego Dworzanskiego Zgromadzenia 7-jej klasy *Felicyan Bożeniec-Jalowiecki* mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby, pierwszy za XV, a ostatni za XXV lat.

— Wileński rękawicznik *Johan Strauss* za ofiarowane przezeń rzeczy swojej roboty NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU Ich Mość i Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZOWI miał szczęście otrzymać pierścien brylantowy. (N. 8.)

— Mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby: Assesor Wileńskiej Izby Kryminalnej *Adam Dauksza* za XXV lat i Sędzia Zawilejskiego Sądu Powiatowego *Konstanty Mastowski* za XX lat. (Wil. Gub. Gaz. N. 9.)

Sankt-Petersburg, 3-go Marca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT, Do Pana Jenerał Porucznika i Senatora *Michajłowskiego-Danilewskiego*.

Panie Jenerał-Poruczniku Senatorze *Michajłowski-Danilewski*! Starając się o wzbogacenie ojczyzny Naszej niedostającą historiją wojny 1812 roku, na pewnych danych opartą, ze względu na szczególne wasze talenta, poruczyłem wam jej ułożenie. Ważna ta praca godnie teraz została przez was dokonana. W dziele waszém, z serdeczném Mojem zadowoleniem znalazłem również wierne i dokładne wystawienie wielkopomych wypadków tego czasu, jak żywe, żarliwe, w niezmiennych uczuciach serca Ruskiego czerpane, opisanie nieśmiertelnych dzieł CESARZA ALEXANDRA, niezachwianej Jego stałości w sprawie zbawienia ojczyzny i wysokich Jego cnot Monarszych, które ochro-

чества и высокихъ Царственныхъ Его добродѣтелей, оснѣвившихъ Россію въ эту годину бѣдствія и славы. Въ чертахъ не менѣе вѣрныхъ переданы вами знаменитые подвиги войска и доблесть народа, безпредѣльная его преданность Престолу, живая любовь къ отечеству.

За этотъ прекрасный трудъ вашъ, совершенно ожиданіямъ и намѣреніямъ Моимъ соответствующій, Мнѣ особенно пріятно изъявить вамъ искреннюю Мою признательность, въ вѣдѣе означеніе коей, жалую васъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Благо Ора*, коего знаки при семъ провождаю, пребывая навсегда вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

С. Петербургъ,
26-го Февраля 1838 г.

НИКОЛАИ.

(С. В.)

— Его Величество Король Прусскій, во изъявленіе своего благоволенія къ нижепоименованнымъ чиновникамъ Почтоваго Вѣдомства въ Россіи, соизволилъ пожаловать Кавалерами ордена *Краснаго Ора 2-й степени со звѣздою*, С. Петербургскаго Почт-Директора, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Прянишниковъ*; той же степени безъ звѣзды, Рижскаго Почт-Директора *Баранова*, и 3-й степени, чиновниковъ С. Петербургскаго Почтамта, Надворныхъ Совѣтниковъ *Штера* и *Вейрауха*. (J. de St. P.)

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени*: Кіевскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Статскій Совѣтникъ *Адамовицъ*, и Старшій Лекаръ, Коллежскій Совѣтникъ *Богушевицъ*, и Динабургскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Коллежскій Совѣтникъ *Лосцевскій*; Непремѣнный Членъ Виленскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія, Надворный Совѣтникъ *Клейтъ*; и Совѣтникъ Подольскаго Губернскаго Правленія, Коллежскій Ассессоръ *Зингенко*. (Спб. В.)

— Предсѣдатель Гродненской Казенной Палаты, Коллежскій Совѣтникъ Баронъ *Таубе*; (11 Февраля) Всемилостивѣйше уволенъ отъ настоящей должности съ причисленіемъ къ Министерству Финансовъ; на его мѣстѣ повелѣно быть Предсѣдателю 2-го Отдѣленія Бѣлостокскаго Областнаго Правленія, Статскому Совѣтнику *Веленину*, а въ сей послѣдней должности, чиновнику Министерства Финансовъ для особы порученій, Статскому Совѣтнику *Тавасту*.

— Правителю дѣлъ Комитета о составленіи Военскаго пѣхотной службы Устава, Полевому Инженеру-Полковнику *Кривцову*, въ награду отличнo-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣйше пожаловано, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Его Императорскаго Высочества, Командира Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Всемилостивѣйше пожаловано Лейбъ-Гвардіи Семёновскаго полка Полковнику *Гельмерсену*, въ воздаяніе отличнo-усердной и ревностной службы, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Государыни Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, Всемилостивѣйше пожалованы состоящему при Ея Императорскомъ Высочествѣ Секретаремъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Татаринову*, въ вѣчное и потомственное владѣніе, три тысячи десятинъ земли.

— Адъютанту Военнаго Министра, Ротмистру Лейбъ-Гвардіи Гродненскаго Гусарскаго полка Барону *Вревскому*, оставляя его въ настоящемъ чинѣ и званіи, Всемилостивѣйше повелѣно быть, на основаніи статьи 145 продолженія 3-го Тома Свода Законовъ, Начальникомъ 1-го Отдѣленія Канцеляріи Военнаго Министерства.

— Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему представленію его объ отличнo-усердной службѣ Учителя Института Глухонѣмыхъ въ Вильнѣ, Коллежскаго Секретаря *Малаховца*, въ 22 день Января, Всемилостивѣйше повелѣлъ объявить ему Высочайшее благоволеніе. (С. В.)

— Государь Императоръ, въ 18 день минув. Января, Высочайше повелѣлъ соизволилъ: изъ числа учрежденныхъ при Дерптскомъ Университетѣ шести стипендій, по 200 руб. сереб., для содержанія шести воспитанниковъ Литовскаго Евангелическо-Реформатскаго Синода, перечислить двѣ стипендіи, именно 400 руб. серебромъ въ годъ, въ С. Петербургскій Университетъ для содержанія въ числѣ студентовъ пансіонеромъ двухъ воспитанниковъ того Синода, предназначенныхъ къ занятію въ Слуцкой Гимназіи учительскихъ вакансій, съ тѣмъ, чтобы остатки

нашли Россію въ оной годинѣ ей несчащѣе и стѣны. Въ рисахъ немнѣе правдивыхъ выobraжәне są przez was знаменитые дѣла войска и цноты луду, неограничєне jego poświęcenie się ku Tronowi, gorąca miłość ku ojczyźnie.

За тѣ знакомитѣ прачє waszѣ, zupełnie oczekiwaniom i zamiarom Moimъ odpowiedniѣ, bardzo Mi jest przyjemnie oświadczyć wamъ prawdziwѣ Moję wdzięczność, a dla większego jej oznamionowania, mianuję wasъ Kawaleremъ *Cesarского и Królewskiego Orderu Orla Białego*, którego znaki przytѣmъ załączając, zostaję na zawsze ku wamъ przychylny.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości rękѣ podpisano:

W St. Petersburgu,
26-go Lutego 1838 roku.

НИКОЛАЙ.

— Najjasniejszy Król Pruski, dla okazania swej przychylności ku niżej wyrażenymъ urzędnikomъ Pocztowej wiedzy w Rossyi, raczyłъ mianować Kawalerami *Orderu Orla Czerwonego: 2-go stopnia z gwiazdą*, S. Petersburgskiego Dyrektora Poczt, Rzeczywistego Radcę Stanu *Prjanisznikowa*, tegoż stopnia, bezъ gwiazdy, Ryzkiego Dyrektora Poczty *Baranowa* i 3-go stopnia: urzędników S. Petersburgskiego Pocztamtъ, Radców Dworu *Stera* i *Weiraucha*. (J. de S. P.)

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, do Kapituły Rossyjskichъ Cesarskichъ i Królewskichъ Orderów, Najłaskawiej mianowanі Kawalerami *Cesarского и Królewskiego Orderu Sw. Stanisława trzeciego stopnia*: Kijowskiego Szpitalu Wojskowego Starszy Doktor, Radzca Stanu *Adamowicz* i starszy Lekarz, Radzca Kollegialny *Bohuszewicz*, oraz Starszy Doktor Dynaburskiego Szpitalu Wojskowego, Radzca Kollegialny *Łosiewski*; Dożywotni Członek Wileńskiego Urzędu Powozecznego Opatrzania, Radzca Dworu *Kleist* i Radzca Podolskiego Rządu Gubernialnego, Assesor Kollegialny *Zinczenko*. (G. S. P.)

— Prezydent Grodzieńskiej Izby Skarbowej, Radzca Kollegialny Baron *Taube*, (11-go Lutego) Najłaskawiej uwolniony od terażniejszego obowiązku z przyłączeniem do Ministeriumъ Skarbu; na jego miejscu rozkazano bydź Prezydentowi 2-go Oddziału Białostockiego Rządu Obwodowego, Radcy Stanu *Weleninowi*, a na tymъ ostatnimъ obowiązku, urzędnikowi Ministeriumъ Skarbu do szczególnychъ poleceń, Radcy Stanu *Tawastowi*.

— Rządcy Sprawъ Komitetu do ułożenia Ustawъ wojskowej piechotnej służby, Półkownikowi Inżynierowi Polowej *Krivicowu*, w nagrodę odznaczającą się gorliwością służby, Najłaskawiej darowano, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcinъ ziemi.

— Za staraniemъ Jego Cesarskiej Wysockości, Dowódcy Oddzielnego Korpusu Gwardyi, Najłaskawiej darowano Półkownikowi Siemionowskiego Półku Gwardyi *Helmersenowi*, w nagrodę odznaczającą się gorliwością służby, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcinъ ziemi.

— Za staraniemъ WIELKIEJ KSIĘŻNY HELENY PAWŁOWNY, Najłaskawiej darowano zostającemu przy JEJ CESARSKIEJ Wysockości Sekretarzemъ, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Tatarinowu*, na wieczne i potomne posiadanie, trzy tysiące dziesięcinъ ziemi. (P. P.)

— Adjutantowi Ministra Wojny, Rotmistrzowi Gwardyi Grodzieńskiego Półku Huzarów Baronowi *Wrewskiemu*, zostawującъ go w terażniejszej randze i nazwanіu, Najłaskawiej rozkazano bydź, na ośnowie artykułu 145 dalszego ciągu 3-go tomu Połączenia Praw, Naczelnikiemъ 1-go Oddziału Kancellaryi Ministeriumъ Wojny.

— Pan Minister Narodowego Oświecenia udzieliłъ P. Ministrowi Sprawiedliwości, że CESARZъ JEJ MOŚC, po najuniższemъ jego przełożeniu o odznaczającą się gorliwością służbie Nauczyciela Instytutu głuchoniemychъ w Wilnie, Sekretarza Kollegialnego *Motochowca*, dnia 22-go Stycznia Najłaskawiej rozkazałъ oświadczyć mu Najwyższe zadowolenie. (G. S.)

— CESARZъ JEJ MOŚC, dnia 18-go zeszłego Stycznia, Najwyżej rozkazałъ raczyłъ: z liczby ustanowionychъ przy Uniwersytecie Dorpackimъ sześciu stypendij, po 200 rubli srebremъ, na utrzymywanie sześciu wychowañców Litewskiego Ewangelicko-Reformowanego Synodu, przepnieć dwa stypendia, to jest: 400 rubli srebremъ rocznie, do Uniwersytetu S. Petersburgskiego, dla utrzymywania w liczbie studentówъ pensjonarzówъ dwóch wychowañcówъ tego Synodu, przeznaczonychъ do zajęcia w Gimnazjumъ Słuckimъ wakującychъ posadъ Nauczycielskichъ, z zastrzeżeniemъ, ażeby pozostałось summy wyrażonej, wy-

отъ сказанной суммы былъ выдаваемъ имъ, по оконча-
ніи курса ученія, на издержки возвратнаго пути. (С. П.)

— 2-го (14) Февраля, происходило здѣсь, въ Санктпетербургѣ, торжество рѣдкое по своему предмету, и единственное по сопровождавшимъ оное обстоятельствомъ: праздновали семидесятый день рожденія знаменитаго, уважаемаго и любимаго всею Россіею поэта Ивана Андреевича Крылова, и совершеніе пятидесяти лѣтъ его литературнаго поприща. Торжество сіе, подъ главнымъ попечительствомъ Его Высочайшаго Превосходительства Г. Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Алексѣя Николаевича Оленина, происходило въ помѣщеніи Дворянскаго Собранія. Около пяти часовъ съѣхались туда Г. Министры, Члены Государственнаго Совѣта и другіа знатныя особы, также многіе литераторы и иные читатели достойнаго Рускаго поэта, числомъ до трехъ сотъ человекъ. Еслибъ позволило помѣщеніе, набралось бы ихъ гораздо больше. Въ пять часовъ прибылъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія, въ кругу всѣхъ посѣтителей прочиталъ Высочайшую Грамоту на пожалованіе Ивана Андреевича Кавалеромъ ордена Св. Станислава 2-й степени, и возложилъ на него знаки сего ордена. Почтенный старецъ приваженъ былъ въ умиленіе симъ знакомъ Всемилостивѣйшаго къ нему вниманія, и всѣ присутствующіе искренно раздѣляли душевной восторгъ его: въ лицѣ Крылова Государь наградишь всю Русскую Литературу. — Потомъ посѣтители были приглашены къ обѣду. Въ огромной, великолѣпно украшенной концертной залѣ, сѣли за столъ, при которомъ, въ числѣ блюдъ, отличались и дѣмьянова уха, и Крыловская кулебяка. Хоры наполнены были дамами. Звуки громкой отборной музыки возвышали торжественность праздника. Послѣ первыхъ блюдъ Г. председатель торжества, вставъ съ своего мѣста, произнесъ тостъ за здравіе Государя Императора, и Императорскаго Дома: сей драгоценный тостъ принять былъ всеми присутствующими съ благоговѣйнымъ чувствомъ вѣрноподданической признательности за милость Царскую къ достойному, лѣтми и трудами, представителю Русской Словесности. Затѣмъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія предложилъ тостъ поэта. „Да будетъ, сказалъ Г. Министръ, да будетъ его литературное поприще всегда народное по своему духу, всегда чистое въ нравственномъ своемъ направленіи, примѣромъ для возрастающихъ талантовъ, поощреніемъ для современныхъ, радостнымъ воспоминаніемъ потомству! Я считаю однимъ изъ пріятнѣйшихъ дней моей жизни день, въ который я удостоился быть посреди васъ Мм. Гг., орудіемъ Всемилостивѣйшаго вниманія Государя Императора къ нашему незабвенному Крылову и на этомъ праздникѣ Русской словесности, представителемъ Его Государя благоволенія къ ея трудамъ и успѣхамъ!“ И этотъ тостъ былъ повторенъ радостнымъ изліяніемъ чувствъ всѣхъ присутствующихъ. Восторгъ дошелъ до высшей степени, когда Г. Петровъ прекраснымъ голосомъ своимъ, запѣлъ стихи Князя П. А. Вяземскаго, положенные на музыку Графомъ Мих. Ю. Вильгорскимъ. — Стихи сіи были повторены по общему требованію, и собраніе, по предложенію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, пило за здравіе поэта и музыканта. Третій тостъ, за славу и благоденствіе Россіи и успѣхи Русской Словесности, былъ произнесенъ В. А. Жуковскимъ, который присовокупилъ къ тому нѣсколько краснорѣчивыхъ словъ: выразилъ въ нихъ общее уваженіе къ достойному Русскому писателю, и заключилъ слѣдующимъ: „Да исполнитъ Провидѣніе, чтобы вы, патріархъ нашихъ писателей, продолжали многіе годы наслаждаться цвѣтущею старостью и радовать насъ произведеніями творческаго ума своего, для котораго еще не было и никогда не будетъ старости. Оглядываясь спокойнымъ окомъ на прошедшее, продолжайте извлекать изъ него тѣ поэтическіе уроки мудрости, которыми такъ давно и такъ плѣнительно поучаете вы современниковъ, уроки, которые дойдутъ до потомства и никогда не потеряютъ въ немъ своей силы и свѣжести: ибо они обратились въ народныя пословицы, а народныя пословицы живутъ съ народами и ихъ переживаютъ.“ Послѣ сего, Г. Министръ Внутреннихъ дѣлъ Д. Н. Блудовъ, прочиталъ прекрасныя стихи, сочиненныя на сей случай Г. Бенедиктовымъ. Наконецъ, Князь В. Одоевскій, провозгласивъ тостъ за здравіе присутствующихъ, сказалъ поэту привѣтствіе отъ имени младшаго литературнаго поколѣнія, которое училось читать по его баснямъ. Такъ кончилось сіе достопамятное торжество! Всѣ присутствовавшіе разошлись съ сладостнымъ чувствомъ, что Русской Литературѣ предстоятъ еще многіе годы славы и процвѣтанія, когда такимъ образомъ празднуется юбилей перваго ея писателя, когда Царская милость и вниманіе столь блистательно награждаютъ отечественныя таланты! (О. Г. Ц. П.)

даная имъ была, по оконченіи курсу наукъ, на расходахъ поѣздки на поворотъ. (P. P.)

— Дня 2-го (14) Лутега, odbyła się tu uroczystość, ze względu na przedmiot swój rzadka, a ze względu na towarzyszące jej okoliczności jedyna: obchodzoną siedemdziesiątą rocznicę urodzin znakomitego, poważanego i ulubionego w całej Rosyi poety, Jana Kryłowa, oraz pięćdziesiątletni jego zawód literacki. Uroczystość ta, pod głównym kierunkiem Rzeczywistego Radzcy Tajnego Alexego Olenina, miała miejsce w domu Zgromadzenia Dworzańskiego. Około godziny 5-tej z południa, przybyli tamże PP. Ministrowie, Członkowie Rady Państwa i inne znakomite osoby, jako też wielu literatów i wielbicieli zasłużonego poety Rosyjskiego, w liczbie około 300 osob. Gdyby obszerność lokalu tego dozwoliła, byłoby ich daleko więcej. O godzinie 5-tej przybył P. Minister Oświecenia publicznego, w obec wszystkich gości odczytał Dyplom CesarSKI, mianujący Kryłowa Kawalerem Orderu Ś. Stanisława 2 klasy, i włożył nań znaki tego Orderu. Czcigodny starzec do łez wzruszony został tym dowodem Najmilszościwszym ku niemu względów, i wszyscy obecni żywo dzielili jego zachwycenie; Najjaśniejszy PAN, nagradzając Kryłowa, nagrodił całą literaturę Ryssyjską. — Następnie wezwano gości do obiadu. — W ogromnej okazałej przybranej sali koncertowej, zasiedli do stołu, na którym między innymi potrawami celowały także: Damianowa zupa i Kryłowski piérog. Galerye napełnione były Damami. Dźwięk huczny, dobrej muzyki podwyższał uroczystość obchodu. Po pierwszych daniach, Prezes obchodu, powstawszy, wniósł toast za zdrowie Najjaśniejszego PANA i CesarSKIEGO Domu: drogi ten toast przyjęli wszyscy obecni z najgłębszym uczuciem wdzięczności wiernych poddanych, za łaskawość Monarszą, dla zasłużonego wiekiem i pracą reprezentanta literatury Rosyjskiej. Po czém P. Minister oświecenia publicznego wniósł toast za zdrowie poety. „Oby! (rzekł) jego zawód literacki, w duchu zawsze był narodowym, zawsze czystym w swojej moralnej dążności, był dla rozwijających się talentów przykładem, dla współczesnych zachętą, a miłem dla potomności wspomnieniem! Do najprzyjemniejszych dni życia mego liczę ten dzień, w którym mam szczęście być pośród was, Mości Panowie, organem Najmilszościwszego względem Najjaśniejszego PANA ku naszemu niezapomnёнemu Kryłowu, a zarazem na tym festynie literatury Rosyjskiej, tłumaczem Jego Monarszej życzliwości dla jej prac i postępów!“ I ten toast powtórzony był radośnym objawieniem się uczuć wszystkich obecnych. Uniesienie doszło do najwyższego stopnia, gdy P. Pietrow, pięknym swym głosem, odśpiewał wiersz Xięcia Wiaziemskiego, do którego muzykę ułożył Hr. Wielhorski. Na żądanie wszystkich powtórzone te wiersze, a na wniosek P. Ministra Oświecenia, spełniono zdrowie poety i kompozytora. Trzeci toast, za sławę i pomyślność Rosyi i postępy literatury Rosyjskiej, wniósł P. Żukowski; przy czém wyrzekł kilka wymownych słów, w których wyraziwszy powszechny szacunek dla dostojnego Rosyjskiego pisarza, tak zakończył: „Dajaby to Opatrzność, abyś ty, naszych pisarzy patryarcho, długie jeszcze lata cieszył się kwitnącą szędziwością, a nas radował płodami twórczego swego umysłu, dla którego jeszcze nie było i nigdy nie będzie starości! Poglądając spokojnie na przeszłość, czerpaj w niej ciągłe te poetyczne nauki mądrości, któremi od tak dawna i w sposób tak przekonywający wpajasz w współczesnych nauki, które przejdą do potomności i nigdy na swej mocy i świeżości nie stracą: bo się zamieniły w narodowe przysłowia, a przysłowia narodowe żyją wraz z narodami, i nie gasną z ich zgonem.“ Następnie P. Minister Spraw Wewnętrznych, odczytał piękny wiersz, napisany z powodu tej okoliczności przez P. Benedyktowa. Nakoniec, Xięże Odojewski, wniósł toast: za zdrowie obecnych, wynurzył poecie życzenia w imieniu młodszego pokolenia literackiego, które się z jego bajek czytać uczyło. Tak się zakończyła ta pamiętna uroczystość! Rozeszli się wszyscy z miłem uczuciem, że Literaturę Rosyjską czekają jeszcze długie lata sławy i kwitnienia, skoro w taki sposób obchodzony jest jubileusz pierwszego w niej pisarza, skoro łaska i względy Monarchy tak świetnie nagradzają ojczyste talenta. (G. R. K. P.)

— Любители изящныхъ искусствъ имѣли случай видѣть на дняхъ въ мастерской Невта прекрасную картину, представляющую двухъ Русскихъ крестьянокъ въ прелестномъ убранствѣ народнаго костюма, употребляемаго преимущественно въ Рязанской Губерніи. Одна изъ нихъ въ полномъ цвѣтѣ юности, съ нѣжнымъ участіемъ наряжаетъ младшую, въ которой по пріятному взгляду и веселой улыбкѣ въ сейчасъ узнаете одну изъ Русскихъ дѣвушекъ, воспѣтыхъ Державинымъ. Искусная рука художника окружила эту пріятную группу, чистымъ, прозрачнымъ воздухомъ, живыми, прекрасными произрастеніями. Роскошное разнообразіе красокъ не мѣшаетъ единству и полнотѣ цѣлаго и все вмѣстѣ сливается въ одномъ пріятномъ гармоническомъ эффектѣ.

Картина Невта писана съ натуры. Двѣ поселницы, изображенныя на картинѣ, были въ мастерской и съ удовольствіемъ видѣли сходство портретовъ; но еще съ большимъ и можно сказать умиленнымъ чувствомъ восторга разсказывали о счастливомъ событіи съ ними въ столицѣ. Государыня Императрица, по высокой любви своей ко всему Русскому, изволила обратить особенное вниманіе на отличительный характеръ женскаго костюма въ Рязанской губерніи. — По изъявленному Ея Величествомъ желанію и Высочайшему соизволенію Государя Императора, эти двѣ поселницы привезены были сюда въ сопровожденіи ближайшихъ ихъ родственницъ. Государыня Императрица двукратно удостоила принять ихъ съ материнскою ласкою и съ тою неподражаемою пріятливостію, которая свойственна только Русской Царицѣ. Счастливыя поселницы тронуты до глубины души нѣжнымъ вниманіемъ Ея Величества и Ихъ Высочествъ Великихъ Князей. Они получили отъ Монаршихъ щедротъ драгоценныя подарки и денежное пособіе и нынѣ отправляются къ семействамъ своимъ раздѣлить съ ними свое счастье. (Слб. В.)

Окружное предложеніе Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Г. Попечителямъ Учебныхъ Округовъ, отъ 3 Ноября 1837.

Продолженія Свода Законовъ Том. 3, Устава о службѣ Гражданской въ ст. 243, постановлено: Студентамъ Главнаго Педагогическаго Института и казеннымъ воспитанникамъ Университетовъ, при опредѣленіи въ Учителя, также Своекостнымъ Студентамъ Университетовъ и другимъ лицамъ, когда пожелаютъ занять учительскія мѣста и будутъ признаны къ тому способными, получать при опредѣленіи въ таковыя должности не въ зачетъ третнее жалованье изъ Государственнаго Казначейства. Но какъ часто лица, поступившія въ учительскія должности и получившія единовременное отъ Казны пособіе, послужа короткое время, выходятъ въ отставку или поступаютъ на службу по другому Ведомству, то для отклоненія сего и нахожу нужнымъ постановить за правило, чтобы Учителя, получившіе при опредѣленіи своемъ не въ зачетъ третнее жалованье, обязаны были прослужить по учебной части Ведомства Министерства Народнаго Просвѣщенія не менее двухъ лѣтъ; если же пожелаютъ оставить училищную службу до истеченія этого срока, то чтобы вносили обратно выданное имъ денежное пособіе, а безъ того не были увольняемы.

Покорнѣйше прошу васъ, Милостивый Государь, сдѣлать по вѣренному вамъ Учебному Округу надлежащее по сему предмету распоряженіе, съ тѣмъ, чтобы вновь опредѣляемые Учителя впредь обязываемы были подписками въ соблюденіи означеннаго правила.

Само собою разумѣется, что этимъ не измѣняются постановленія, обязывающія Казеннокостныхъ Студентовъ и Воспитанниковъ къ выслугѣ по учебной части болѣе продолжительнаго срока, равно и прочія Высочайше утвержденныя правила, касательно опредѣляющихся на службу въ отдаленныя страны съ полученіемъ денежнаго пособія. (Ж. М. Н. П.)

Букарестъ 3-го Февраля.

Въ дополненіе къ свѣдѣніямъ полученнымъ въ Букарестѣ изъ внутреннихъ мѣстъ Княжества Валахскаго, о замѣчательнѣйшихъ послѣдствіяхъ землетрясенія 11-го числа Января, — въ газетѣ Валахской сообщено и донесеніе Димбовицкаго Исправничества, находящагося при подошвѣ горъ Карпатскихъ, изъ котораго видно, что въ селеніи Петроля сдѣлалась въ землѣ щель длиною около тридцати сажень, а въ ширину въ сажень и оттуда выброшена кипящая вода, разлившаяся по полю и наполнившая одинъ домъ вышиною на четверть аршина. По окончаніи землетрясенія, вода вошла опять въ землю, оставя послѣ себя только одну щель — и какой-то иль съ гарью и пескомъ, не похожимъ на обыкновенный. (Слб. В.)

— Любители sztuk pięknych mieli zgrębnosc widziec w tych dniach w pracowni Newta piękny obraz, wyobrażający dwie ruskie włościanki w piękнім odzieniu narodowego ubioru, jaki się szczególnie używa w Gubernii Riazanśkiej. Jedna z nich w pełnym kwiecie mlodości, z troskliwym staraniem ubiera młodszą, w której z przyjemnego spojżenia i wesolego uśmiechu poznać wraz można jedną z ruskich dziewczec, opiewanych przez Dzierżawina. Zręczna ręka artysty okrążyła tę przyjemną grupę, przezroczystym powietrzem, żywymi, pięknymi roślinami. Zbytek rozmaitości kolorów nie przeszkadza jedności i zupełności, stanowiących całość, ale wszystko razem łączy się w jeden przyjemny efekt harmonii.

Obraz Newta malowany jest z natury. Dwie wieśniaczki, na obrazie przedstawione, były w pracowni artysty i z przyjemnością widziały podobieństwo portretów; ale jeszcze z większym i można powiedzieć rozrzucającym uczuciem uniesienia rozpowiadały o szczęśliwym z niemi zdarzeniu w stolicy. Cesarzowa Jej Mość, z wysokiej swej miłości ku wszystkiemu, co jest Ruskiem, raczyła szczególną zwrócić uwagę na odznaczający się charakter ubioru kobiet w Gubernii Riazanśkiej. — Po oświadczonej życzeniu Najjaśniejszej Pani i za Najwyższym zezwoleniem Cesarza Jego Mości, dwie te wieśniaczki przywiezione tu były w towarzystwie najbliższych ich familiantek. Cesarzowa Jej Mość dwukrotnie uszczęśliwiła je przyjęciem z macierzyńskim przymleniem i z tą nienaśladowaną uprzejmością, która właściwą jest tylko Ruskiej Monarchini. Uszczęśliwione wieśniaczki do głębi serca poruszone są łaskawymi względami Cesarzowej Jej Mości i Ich Wysockości Wielkich Xiężniczek. Otrzymały one z Monarszej szczodroliwosci kosztowne podarki i wsparcie pieniężne, i wyjeżdżają teraz do swych rodzin, dla podzielenia z niemi swojego szczęścia. (G. S. P.)

OKOLNE ZALECENIE P. MINISTRA NARODOWEGO OŚWIECENIA DO PP. KURATORÓW SZKOLNYCH OKRĘGÓW, POD DNIEM 3-M LISTOPADA 1837 ROKU.

W Dalszym Ciągu Połączenia Praw T. 3, Ustawy o służbie Cywilnej w art. 243, postanowiono: Studenti Głównego Instytutu Pedagogicznego i Skarbowi Uczniowie Uniwersytetów, przy назначeniu na Nauczycieli, tudzież Studenti Uniwersytetów własnokosztni i inne osoby, jeżeli zechcą zająć nauczycielskie posady i będą do tego uznane zdawnymi, mają otrzymywać przy назначeniu na takowe obowiązki bez policzenia, płacę terytałową z Podskarbstwa Państwa. Ale, że często osoby, objawszy obowiązki nauczycielskie i otrzymawszy jednoczasowe ze skarbu wsparcie, posłużywszy czas krótki, wychodzą w odstawkę albo wchodzą na służbę do innego Zawiadostwa, przeto dla zapobieżenia temu, znajduję potrzebnym postanowić za prawidło, ażeby Uczniowie, którzy otrzymali bez policzenia przy swoim назначeniu płacę terytałową, obowiązani byli wystużyć w Szkolnej części wiedzy Ministerium Narodowego Oświecenia nie mniej nad dwa lata; jeżeli zaś zechcą opuścić służbę szkolną przed upływem tego zakresu, tedy ażeby powracali wydane im wsparcie pieniężne, a bez tego niebyli uwalniani.

Upraszam was, Mościwy Panie, uczynić w powierzonym mu Okręgu szkolnym, należyte w tej rzeczy rozporządzenie, z zastrzeżeniem, ażeby nowo przeznaczani Nauczyciele odtąd obowiązani byli na piśmie zachować pomienione prawidło.

Samo z siebie wypada, że przez to nieodmieniają się postanowienia, obowiązujące studentów i wychowalców skarbowych, wystużyć w części szkolnej dłuższego zakresu, również i inne Najwyżej utwierdzone prawidła, względnie wchodzących do służby w oddalonych krajach z otrzymaniem wsparcia pieniężnego. (D. M. N. O.)

Bukarest, 3 Lutego.

W dodatku do wiadomości otrzymanych w Bukarescie z wewnętrznych miejsc Xięztwa Wołoskiego, o nader ciekawych skutkach trzęsienia ziemi 11-go Stycznia, — W gazecie Wołoskiej czytamy doniesienie Sprawnictwa Dimbowickiego, znajdujacego się u podnóża gór Karpackich, z którego się okazuje, że we wsi Pietroja zrobiła się w ziemi szczelina długości około trzydziestu sążni, a szerokości na jeden sążen, z kąd wystąpiła wrząca woda, która się rozlała po polu i zalała dom jeden na ćwierć arszyna. Po skończonym trzęsieniu ziemi, woda powróciła do ziemi, zostawivszy po sobie tylko szparę i niejaki szlam ze spalenizną i piaskiem, do zwyczajnego niepodobnym. (G. S. P.)

Извлечение изъ отчета по управлению Царствомъ Польскимъ съ 1829 до 1835 годъ.

Намѣстникъ Царства Польскаго представилъ на Высочайшее Его Императорскаго Величества воззрѣніе, общій отчетъ по всемъ частямъ управленія Царства съ 1829 по 1835 годъ. Какъ въ отчетъ семь заключается много свѣдѣній полезныхъ для общаго извѣстія, то Государю Императору благоугодно было повелѣть, напечатать краткое изъ онаго извлечение.

Весь отчетъ, сообразно съ раздѣленіемъ самаго управленія Царства, состоитъ изъ четырехъ главныхъ частей. Въ нихъ излагаются свѣдѣнія относящіяся:

- 1) До Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.
- 2) До Правительственной Коммиссіи Юстиціи.
- 3) До Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.
- 4) До Высшей Счетной Палаты.

I. Свѣдѣнія по части Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія

Пособіе отъ Правительства, оказанное сельскимъ обывателямъ.

Вслѣдъ за прекращеніемъ бывшаго въ Царствѣ мятежа, Правительство, озабочиваясь о возстановленіи законнаго порядка, вмѣстѣ съ тѣмъ приняло всѣ мѣры для удовлетворенія самыхъ необходимыхъ потребностей края.

Независимо отъ особыхъ суммъ, изъ Государственнаго Казначейства отпущенныхъ и денежныхъ вспоможеній, раздача коихъ предоставлена была особо-учрежденной Коммиссіи, съ Высочайшаго разрѣшенія определено было 5-ть милліоновъ злотыхъ для поддержанія положенія сельскихъ обывателей въ губерніяхъ, наиболее претерпѣвшихъ разореніе. Въ предупрежденіе совершеннаго упадка земледѣльской промышленности, необходимо было немедленно оказать пособіе селеніямъ. Скотскіе падежи распространились въ то время по всему краю; цѣны на жизненные припасы возвысились неимоверно, и поселяне во многихъ мѣстахъ не только не могли приступать къ засѣву полей, но и не въ состояніи были прокармливать свои семейства. Тогда казенные и гминные хлѣбные запасы открыты были для поселянъ, а гдѣ мѣра сія оказалась недостаточною, тамъ выданы были запасы изъ военныхъ магазиновъ. Знатное количество лошадей армейскихъ, которыя оказались возможнымъ удалить изъ военнаго ведомства, розданы были крестьянамъ. Изъ казенныхъ лѣсовъ отпущался для отстройки или исправленія разоренныхъ домовъ лѣсъ и самыми земледѣльческими орудіями и машинами поселяне снабжались отъ казны. — Сверхъ того, для облегченія жителямъ Царства приобрѣтенія земледѣльческаго скота, Правительство озаботилось выпискою изъ Имперіи рогатаго скота и лошадей, которыя раздавались помѣщикамъ, съ разерочкою слѣдующихъ за нихъ денегъ на нѣсколько лѣтъ. Таковымъ мѣрамъ приписать должно немедленное прекращеніе оказавшагося послѣ мятежа недостатка хлѣба.

Земледѣльческая промышленность.

Хотя послѣ урожая 1832 года, цѣны на рожь опять возвысились довольно значительно, но это кратковременное возвышеніе было слѣдствіемъ неистощенія прежнихъ запасовъ и въ особенности неурожая предшествовавшаго года. Съ тѣхъ поръ, въ особенности же съ 1834 года, цѣны сіи пришли снова въ прежнее ихъ положеніе. Вообще земледѣльческая промышленность, судя по собраннмымъ статистическимъ свѣдѣніямъ, не только противъ прежняго не уменьшилась, но еще съ быстротою распространилась по всему краю. Пособія и иныя еще Правительствомъ оказываемыя обывателямъ Царства, постепенно изгладили почти всѣ слѣды произведеннаго въ селеніяхъ разоренія. Породы рогатаго скота улучшаются ежедневно, овцеводство распространяется съ особеннымъ успѣхомъ, число сельскихъ обывателей, умножившись противъ 1828 года, простирается нынѣ до 3 милл. 300 т.; число иностранныхъ поселенцевъ и оброчныхъ крестьянъ, доходившее въ 1833 г. до 60,253 т. составляетъ нынѣ уже 66 т., наконецъ самый бытъ крестьянъ, не взирая на бывшіе неурожай, видимо улучшился.

Состояніе городовъ.

Умноженіе городскихъ доходовъ служить явнымъ признакомъ улучшающагося положенія ремесленнаго класса народа. Изъ доходовъ сихъ производились значительныя постройки. — Годовые остатки отъ городскихъ суммъ съ 1830 года вносятся для приращенія въ Польскій Банкъ и нынѣ простираются до 1 милл. 185 т. злотыхъ.

Состояніе города Варшавы.

Доходы города Варшавы, доходившіе въ 1829

WYCIĄG ZE ZDANIA SPRAWY Z DZIAŁAŃ ADMINISTRACYI KRÓLESTWA POLSKIEGO W LATACH OD 1829 DO 1835.

Namiestnik Królestwa Polskiego złożył Jego Cesarskiej Mości ogólne zdanie sprawy z działań wszystkich wydziałów administracyi Królestwa, od roku 1829 po rok 1835. Gdy zaś rzeczony zdanie sprawy obejmuje w sobie wiele wiadomości, znajomość których dla dobra ogółu korzystną być może, przeto Najjaśniejszy PAN rozkazać raczył, aby krótki wyciąg z takowego, drukiem ogłoszony został.

Całe sprawozdanie, stosownie do podziału Administracyi Królestwa, dzieli się na cztery główne oddziały, obejmujące wiadomości dotyczące:

1. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.
 2. Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.
 3. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i
 4. Najwyższej Izby Obrechnakowej.
1. Wydział Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Wsparcie przez Rząd właścicielom ziemskim udzielane.

Zaraz po przytłumieniu w Królestwie rokoszu, obok ustalenia rozprzeczonej służby, Rząd zajął się przedewszystkiem obmyśleniem zaradczych środków w najgwałtowniejszych kraju potrzebach.

Oprócz funduszów, oddzielnie przez skarb wypłacanych, oraz zasiłków pieniężnych, których rozkładem trudniły się osobne Komitety, przeznaczoną została w skutek Najwyższego rozkazu kwota 5 milionów zлотыхъ polskich, na pierwsze wsparcie obywateli w guberniach, które najwięcej klęsk i spustoszeń doznały. Najrychlejszego zasiłku wzywało upadkiem zagrożone rolnictwo. Szerzył się bowiem po całym kraju pomor wiejskiego dobytku: cena produktów żywności, dochodziła nieznałej wysokości i w wielu okolicach włościanie pozbawieni byli wszelkiego zapasu, nie tylko na przyszły zasiew wiosenny, ale i na wyżywienie rodzin swoich. W takim położeniu otworzono dla użytku rolników składy zboża rządowe i gminne, a gdzie tych zabrakło, przychodziły w pomoc magazyny wojenne; władza wojskowa zasilala lud wiejski i ziarnem, i znaczną ilością koni, od potrzeb armii zbywających; dostarczono z lasów rządowych drzewa na podźwignienie upadłych budowli, a nadto Rząd opatrywał rolników w potrzebne maszyny i narzędzia. Oprócz tego, ułatwiając mieszkańcom Królestwa nabycie bydła rogatego i koni, Rząd zajął się zakupieniem takowych w Cesarstwie, i rozdawał je między włościan i właścicieli ziemskich na częściową, na kilka lat rozłożoną wypłatę. Przy tych pomocach po rokoszu, zapobieżono grożącemu niedostatkowi zboża.

Stan rolnictwa.

Libo po urodzajach r. 1832, ceny żyta znów się znacznie podniosły, przecież to chwilowe podwyższenie było jedynie skutkiem wyczerpania dawnych zapasów, a następnie powszechnego w ostatnim roku nieurodzaju. Odtąd, a mianowicie w roku 1834, ceny zboża zaczęły powracać do dawnego stanu. W ogólności, sądząc z wiadomości statystycznych, jakie zebraniemi zostały, przemysł rolniczy nie tylko, że w porównaniu z jego stanem dawniejszym, nie upadł, ale nawet szybko po całym kraju się rozszerzył. Przy ciągłych wsparciach, jakich Rząd jeszcze udziela mieszkańcom, mało się już widzieć daje zniszczonych włości. Stan inwentarzy rolniczych coraz pomysłniejszego bytu doznaje; chów owiec szczególnie widoczny okazuje postęp; ludność wiejska, dochodząca 3,300,000 głów, większa dziś jest, niż była w r. 1828; liczba obcych kolonistów i czynszowników, która w r. 1835 wynosiła 60,253, wzrosła do 66,000; naostatek, pomimo następnego nieurodzaju, stan rolniczy widocznie się polepszył.

Stan miast.

Powiększenie dochodów miejskich, służy za oczywisty dowód polepszającego się stanu klasy profesjonalistów i procederzystów; z dochodów tych poniesiono znaczne wydatki na budowle; remanenta zaś funduszów miejskich od 1830 r. zaczęły być wnoszone na lokację do Banku, i stanowią teraz ogólną sumę 1,185,000 zлотыхъ.

Stan miasta Warszawy.

Doходы miasta Warszawy, wynoszące w r. 1829

А н г л и я.

Лондонъ, 3-го Марта.

Герцогъ Кембриджскій 30-го ч. с. м. намѣренъ дать большіе пиры кабинетнымъ Министрамъ и всему дипломатическому корпусу.

— Носится слухъ, что здѣсь производится дипломатическія интриги, чтобы Торіевъ опять поставить у кормила, такъ какъ настоящее время, когда партія въ Нижней Палатѣ держатъ почти равновѣсіе, кажется особенно благоприятствуетъ сему, но *Courrier* почитаетъ это совершенно невѣроятнымъ; этотъ журналъ полагаетъ, что дѣло особенно состоитъ въ томъ, чтобы Лорда *Мальмерстона* смѣнить Герцогомъ *Веллингтономъ* или Графомъ *Эбердиномъ*.

— Работы въ Тунель подъ Темзою значительно подвигаются впередъ. Съ послѣдняго прорыва воды, Тунель выдѣланъ на 14 фут. въ длину, и если съ такимъ успѣхомъ работы будутъ производиться еще и въ нынѣшнее лѣто, то должно ожидать немедленнаго оконченія тунели.

— *Court Journal* замѣчаетъ: „Молодой дворянинъ, который, еслибъ настоящая Англійская Королевская Фамилія погасла, имѣлъ бы первое право на престолъ, есть четырнадцатилѣтній Лордъ *Темплъ*. Бабка его, покойная Герцогиня Букингамъ-Чандосская, происходитъ отъ старшей дочери Фердинанда, пятаго Графа Дерби, кою мать Маргарита, была единственною дочерью Графини Кумберландской, Елеоноры.“

— Глубокой снѣгъ все еще препятствуетъ сообщеніямъ въ многихъ частяхъ Англій и Шотландіи. Особенно это встрѣчается въ сѣверныхъ и западныхъ Графствахъ Англій. Въ западныхъ частяхъ дороги такъ размокли, что почтовые экипажи врываются по самую ось.

— Сегодня получены новѣйшія извѣстія изъ Канады, которыя изъ Торенто доходятъ до 2 а изъ Монреала до 3 Февраля. Въ Верхней Канадѣ господствовало совершенное спокойствіе. Границы такъ безопасны, что Генералъ *Скоттъ* освободилъ милицію отъ дальнѣйшей службы, полагая три компаніи регулярнаго войска достаточными для удержанія нейтралитета. Около 200 бѣжавшихъ инсургентовъ изъ *Navy-Island*, прибыли 1-го Февраля въ Клеветандъ и не знали куда обратиться, другіе отъ истощенія лежатъ на дорогахъ въ жалкомъ состояніи. Извѣстія изъ Монреала не такъ удовлетворительны. По тамошнему ультра-торійскому жураалу *Herald* отъ 3 Февраля, въ Акадійскомъ Графствѣ ожидали отъ Канадцевъ новыхъ безпорядковъ. Около двухъ сотъ Французскихъ Канадцевъ въ направленіи *Наньервилля* и *Одельтона* перешли границы, чтобы присоединиться къ Генералу *Коте*. Значительныя силы отправлены изъ Монреала въ *Наньервилль*, чтобы воспрепятствовать движеніямъ мятежниковъ. Въ Лондонскомъ округѣ все было спокойно. (A.P.S.Z.)

ШВЕЦИЯ И НОРВЕГІЯ.

Стокгольмъ, 24-го Февраля.

По извѣстіямъ изъ Вексё городъ сей сдѣлался добычею большаго пожара. Больше двухъ третей частей онаго а даже знатнѣйшія зданія совершенно сгорѣли. Правительство издало распоряженія для доставленія погорѣвшимъ помощи.

— Изъ Смаландіи увѣдомляютъ, что по причинѣ суровой зимы, подвозъ хлѣба изъ-за границы съ нѣкотораго времени совершенно остановленъ. Тоннръжи стоитъ уже 20, картофеля 8, овса 12, ячменя 15 рейхсталъ; на мельницахъ мелюгъ уже (на хлѣбъ) солону и кости, и благодарятъ Богу что и это имѣть могутъ! особенно, что въ Швеціи въ три послѣдніе года былъ только мѣстами, а въ нынѣшнемъ общій неурожай.

— Превнѣй Посланникъ въ Лондонѣ Баронъ *Штиернелдъ* прибылъ изъ своего помѣстья въ городъ и по сему говорятъ, что ему будетъ ввѣрено Министерствомъ иностранныхъ дѣлъ. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 17-го Февраля.

Папа, третьяго дня имѣлъ открытую Консисторію, и Кардиналы въ первый разъ явились въ это высокое собраніе и получили Кардинальскія шляпы. Потомъ была тайная Консисторія; по установленному обычаю Папа затворилъ уста введеннымъ эминентамъ и прежде нежели собранные Кардиналы были отпущены, Папа открылъ имъ уста и этою церемоніею новые Кардиналы получили мѣсто и голосъ въ священнои Kollegii. Его Святейшество потомъ благоволилъ имъ даровать слѣдующій титулъ: Кардиналь *Маи* Св. Анастїи, Кардиналь *Ориоли* Св. Марїи sopra Минерва, Кардиналь

A N G L I A.

Лондонъ, дня 3-го Марца.

Хіаѣ Cambridge d. 30 ter. m. ma dadz wielką ucztę dla Ministrów gabinetowych i całego korpusu dyplomatycznego.

— Pogłoskę, że się odbywają intrygi dyplomatyczne, ażeby Torysów znowu postawić ustęru, gdyż obecny czas, kiedy stronnictwa w Izbie Niższej trzymają równowagę, właśnie zdaje się temu najwięcej sprzyjać, *Courrier* uważa nie zupełnie za bezasadną; dziennik ten rozumie, że najwięcej o to chodzi, ażeby na miejsce Lorda *Palmerstona* wprowadzić Хіаѣ *Wellingtona* albo Hrabiego *Aberdeen*.

— Roboty około Tunelu pod Tamizą, szybko postępują. Od ostatniego wpadnięcia wody do Tunelu, przedłużono go już na 14 stop, i jeśli roboty w takim stosunku potrwać jeszcze przez tegoroczne lato, tedy w krótkim czasie oczekiwać możemy całkowitego ukończenia tunelu.

— *Court-Journal* postrzega: „Młody szlachcic, który, jeśliby terażniejsza Angielska Królewska rodzina wygasła, miałby pierwsze prawo do tronu, jest młodzieniec mający teraz czternaście lat, Lord *Temple*. Babka jego, zmarła Хіаѣ *Buckingham-Chandos*, pochodzi ze starszej córki *Ferdinanda*, piątego Hrabiego *Derby*, którego matka *Matgorzata*, była jedyną córką Hrabiny *Cumberland*, *Eleonory*.“

— Глѣбкіе снѣги ciągle jeszcze tamują komunikacyą w wielu częściach Anglii i Szkocji. Osobliwie czuć się to daje w północnych i zachodnich Hrabstwach Anglii. W zachodnich częściach drogi tak są rozmożone, że powozy pocztowe grzęzną po osie.

— Z Kanady otrzymano dzisiaj nówsze wiadomości, dochodzące z Torontoda d. 2, a z Montreal do 3 Lutego. W wyższej Kanadzie największa panowała spokojność, a granice były tak bezpieczne, że Jenerał *Scott*, uwolnił milicję od dalszej służby, uważając trzy kompanie wojsk regularnych dostatecznymi do utrzymania neutralności. Około 200 zbiegłych buntowników z *Navy-Island*, przybyło d. 1 Lutego do Cleveland, nie wiedząc dokąd się udać; inni ze znużenia leżeli na drogach w najmniejszym stanie. Wiadomości z Montrealu niezupełnie są zaspakajającymi. Podług tamedzniego ultra-torysowskiego dziennika *Herald* pod d. 3 Lutego, w Hrabstwie *Acadia* spodziewano się nowych ruchów. Około dwóchset Kanadyjczyków Franczkich przeszło granice w kierunku *Napierville* i *Odelltown*, dla przyłączenia się do Jenerała *Cote*, dla tego więc, znaczne sily wysłane zostały z Montrealu do *Napierville*, dla przeszkodzenia poruszeń buntowników. W okręgu Londyńskim wszystko było spokojnie. (A.P.S.Z.)

SZWECYA I NORWEGIA.

Sztokholm, 24-go Lutego.

Podług wiadomości z Wexjö, miasto to stało się zdobyczą wielkiego pożaru. Więcej dwóch trzecich części jego, a nawet najznakomitsze budowy, całkiem spłonęły. Rząd wydał już rozporządzenia, dla okazania pogorzelcom pomocy.

— Ze Smalandyi donoszą, że z przyczyny ostrej zimy, dowoz zboża z granicy całkiem został zatamowany. Bęczka żyta kosztuje już 20, kartofli 8, owsa 12, jęczmienia 15 talar., we młynach miela już słomę i kości (na chleb), i że jeszcze to mieć mogą, dziękują Bogu! od trzech lat bowiem ostatnich w Szwecyi był tylko miejscami nieurodzaj, a w tym roku powszechny.

— Dawniejszy Poseł w Londynie, Baron *Stierneld*, ze swoich posiadłości przybył do miasta, co poczytują w związku z pogłoską, że powierzone mu będzie Ministerium Spraw Zewnętrznych. (A.P.S.Z.)

W ł o s n y.

Rzym, 17 Lutego.

Zawczora Papież znajdował się na publicznym Kon-systorzu, na którym nowi Kardynałowie po raz pierwszy w tém wysokim zgromadzeniu ukazali się i otrzymali kapelusze Kardynalskie. Wraz potem odbył się tajny konsystorz, i podług zwyczajnego trybu, Papież zamknął wprowadzonym éminencyom usta i nim wszyscy Kardynałowie rozpuszczeni byli, otworzył im je znowu; przez tę ceremonią nowi Kardynałowie, otrzymali miejsce i głos w Świętym Kollegium. Jego Świętobliwość raczył dalej przydać następujące tytuły: Kardynał *Mai* od Św. Anastazyi, Kardynał *Orioli* od Św. Maryi sopra *Minerva*, Kardynał *Mezzofonti* od Św.

Меццофанти Св. Онуфріа, Кардиналь *Фальконіери-Меллини* Св. Марцелла, Кардиналь *Чіаки* Св. Анжело въ Песхеріи и Кардиналь *Уголини* Св. Джіорджіо въ Белабро. Пана каждому вручилъ кардинальское кольцо. Они удостоены также чрезъ Статсъ Секретаря Кардинала многихъ должностей въ различныхъ собраніяхъ. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ

Мадридъ, 17-го Февраля.

Въ Сенатъ случилось вчера необыкновенное происшествіе. Было прочитано и передано уполномоченной комиссіи слѣдующее предложеніе: „Къ Сенату. Какъ урожденный Сенаторъ по 20 статьѣ обнародованной 18 Іюня 1837 года Конституціи Государства, прилагаю къ тому документъ, что во мнѣ находятся всѣ условія требуемая закономъ; какъ скоро будетъ по сему сдѣлано заключеніе, долженъ быть назначенъ день, въ который бы я могъ явиться для принятія присяги. Инфантъ Испаніи *Франциско де Пауло Антонио*.“ Хотя 20 статья Конституціи опредѣляетъ, что сыновья Короля и ближайшаго наследника престола достигнувъ 25-лѣтняго возраста, дѣлаются Сенаторами, но должна ли эта статья имѣть обратную силу на сына Карла IV? — *Eco del Comercio* сегодня опять съ жестокостію нападаетъ на всѣ соглашенія съ Карлистами. „Почитать это возможнымъ, есть безуміе; предлагать такое средство, не предвидя исполненія, есть низость.“ Жур. *Espania* теперь видитъ, что бракъ Королевы *Изабеллы* съ сыномъ *Донъ Карлоса* невозможенъ. Война идетъ собственно не за наследство, но за принципіи, и должно отдѣлить вопросъ о династіи отъ спора за Бискайскія провинціи; послѣдній можно кончить примиреніемъ.

18-го Февраля.

Сегодня ходитъ здѣсь по рукамъ длинная прокламація, которую *Кабрера*, какъ Президентъ Совѣта въ Валенціи, издалъ къ своимъ войскамъ и въ которой онъ указываетъ на несогласія происшедшія между либералами въ Мадридѣ и въ тоже время объявляетъ, что между *Донъ-Карлосомъ* и его противниками никогда не будетъ согласія. Но весьма сомнѣваются въ подлинности этой прокламаціи.

— По письму изъ Мадрита отъ 18 Февраля сообщенному въ *Quotidienne*, 500 Офицеровъ и Унтеръ-офицеровъ оставилъ Мадридъ отправляясь къ резервной арміи въ Андалузію, на нихъ напали близъ Деспеняперросъ герилласы подъ начальствомъ *Корницера* и совершенно разбили ихъ. 150 изъ нихъ, говорятъ, пали на мѣстѣ.

24-го Февраля.

Королева произвела Бригадира *Флинтера* въ Генералъ-Маіора а Полковниковъ *Вентура*, *Парва* и *Квинтано* въ Бригадиры. Первый съ взятыми въ сраженіи при Ибенесъ оружіемъ, лошадьми и амунициею возвратился въ Толедо и съ радостію принять начальствомъ и жителями.

— Здѣшніе журналы содержатъ рапортъ Генерала *Латре* изъ Виллануэва де Мена отъ 19 Февраля, въ которомъ уведомляетъ онъ, что въ тотъ день Карлисты въ Менской долиніи совершенно имъ разбиты, 168 чел. попались въ плѣнь, между которыми одинъ Командиръ и восемь Офицеровъ. Между убитыми находилось шесть Офицеровъ, одинъ Англійскій хирургъ и членъ Кастильской юнты.

— Здѣшнія темницы наполнены Карлистами; въ одной находится 481 заключенныхъ, между которыми 69 женщинъ.

— Въ *Quotidienne* уведомляетъ изъ Мадрита отъ 24 Февраля: „Базиліо *Гарсія* приблизившись къ городу Мурціи, обратился на сѣверъ сего Королевства и вступилъ въ Посогондо съ 6,000 чел. пѣхоты и 700 чел. конницы. *Таллада* съ 2,500 чел. осадилъ Вентануэва и образуетъ аріергардъ. Полагаютъ, что *Гарсія* хочетъ овладѣть городами Шиншилла и Альбасета. Цѣлая компанія карабинеровъ, образующая Геллинскій гарнизонъ, со всеми Офицерами перешла къ Карлистамъ.

Барселона, 19-го Февраля.

Здѣшній жур. *Guardia Nacional* уведомляетъ, что движенія войскъ Барона *Мера*, произвели между Карлистами большіе беспорядки. Многие знатные Карлисты, между которыми также будто находится агентъ Герцога *Бордоскаго*, оставили Бергу и искали убѣжища въ окрестностяхъ Бага.

— Французскіе журналы сообщаютъ письмо изъ Мадрита отъ 20 Февраля по коему, корпусъ, разбитый Генераломъ *Флинтеромъ*, весь состоялъ изъ рекрутъ, и они при первомъ выстрѣлѣ бѣжали, а между тѣмъ Базиліо *Гарсія* съ главнымъ корпусомъ спокойно стоялъ въ Сьерра де Касорли. (A.P.S.Z.)

ВИДНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 11 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Бороскій.

Onufrego, Kardynał *Falconieri Mellini* od Sw. Marcelliego, Kardynał *Ciacchi* od Sw. Anioła w Pescheria i Kardynał *Ugolini* od Sw. Jerzego w Belabro. Potem Papież wręczył im Kardynalskie pierścienie, oprócz tego na wniosek Kardynała Sekretarza Stanu, zostali zaszczytzeni urządami przy różnych Kongregacyach. (A.P.S.Z.)

HISPANIA.

Мадридъ, 17 Lutego.

W Senacie zdarzył się wczora zatrważający wypadek. Przeczytano bowiem następujące podanie i przesłano je do Kommissyi pełnomocnych: „Do Senatu. Jako urodzony Senator, na mocy artykułu 20, na dniu 18 Czerwca 1837 ogłoszonej Konstytucyi Monarchii, przyłączam akt, którym udowodniam, że posiadam wszystkie wymagane przez prawa warunki; skoro tylko uczynionem będzie postanowienie, oznajmionou ma być mi dzień, w którym stawic się powinienem dla wykonania przysięgi. Infant Hiszpanii, *Francisco de Paula Antonio*.“ Art. 20 Konstytucyi stanowi wprawdzie, że synowie Króla i najbliższego Następcy tronu, jeśli mają 25 lat wieku, powinni być Senatorami, lecz jeżeli ten artykuł może mieć moc wsteczną na syna Karola IV-go? — *Eco del Comercio*, znowu dzisiaj najzawzięciej powstaje przeciwko wszelkiej ugodzie z Karolistami. „Rozumieć, że to bydzby mogło: jest szaleństwem; przełożyć taki środek, nie mając go za podobny do wykonania: jest największą niegodziwością.“ Dzień. *Espania* donosi dzisiaj, że związek Królowej *Isabelli* z synem *Don-Carlosa*, jest niepodobnym. Wojna właściwie nie jest wojną o następstwo, lecz o principia i pytanie dynastyczne potrzeba odłączyć od sporu prowincyj Biskajskich względem swych *Fueros*; ostatni da się ułatwić przez ugodę.

Dnia 18.

Kraży tu dopiero odezwa, którą *Kabrera*, jako Prezydent Junty Walencyjskiej, miał wydać do żołnierzy swego wojska, i w której zwraca uwagę na niezgodę, która wybuchnęła pomiędzy liberalistami w Madrycie, i razem oświadcza, że między *Don-Carlosem*, a jego przeciwnikami, nie może być zawartą ugoda. Jednak autentyczność tego aktu bardzo jest wątpliwą.

— Podług listu z Madrytu pod dniem 18 Lutego umieszczonego w *Quotidienne*, około 500 Oficerów i podoficerów Gwardyi, którzy opuścili Madryt, udając się do wojska odwodowego w Andaluzyi, napadnięci zostali pod *Despeñaperros* przez guerillasow pod wodzą *Cornicero* i zupełnie pobici. 150 z nich miało polez na placu.

Dnia 24.

Królowa mianowała Brygadyera *Flinter* Jenerał-Majorem, a Półkowników *Ventura*, *Parva* i *Quintano* Brygadyerami. Pierwszy z bronią, kołmi i amunicyą, wziętymi w bitwie pod Ibenes. powrócił do Toledo i przez władze oraz mieszkańców tego miasta z wielką radością przyjęty został.

— Dzienniki tutejsze zawierają rapport Jenerała *Latre* z Villanueva de Mena pod 19 Lutego, w którym on donosi, iż tego dnia całkiem pobit Karolistów na dolinie Mena i 168 ludzi wziął w niewolę, pomiędzy któremi jednego dowódcę i ośmiu Oficerów. Pomiedzy zabitymi było sześciu Oficerów, jeden Angielski chirurg i jeden członek Junty Kastyljskiej.

— Tutejsze więzienia napełnione są Karolistami: w jednym z nich znajduje się 481 jeńców, pomiędzy którymi 69 kobiet.

— *Quotidienne* donosi z Madrytu pod 24 Lutego: „Bazilio *Garcia*, zbliżywszy się ku miastu Murcyi, zwrócił się na północ tego Królestwa, i w 6,000 piechoty i 700 jazdy wtargnął do Pozohondo. *Tallada* we 2,500 ludzi oblega Ventanueva i tworzy straż tylną. Rozumieją, że Bazilio *Garcia* chce zająć miasto Chinchilla i Albacete. Cała kompania Karabinierów, tworząca załogę Hellina, ze wszystkimi Oficerami przeszła do Karolistów.“

Barcelona, 19 go Lutego.

Tutejszy dziennik *Guardia Nacional* donosi, że poruszenia wojsk Barona *Meer*, sprawiły wielki nieład pomiędzy Karolistami. Wielu znakomych Karolistów, pomiędzy którymi znajdują się także miał agent *Xięcia Bordeaux*, opuścili Berga i szukali schronienia w okolicach Baга.

— Dzienniki Francuzkie udzielają list z Madrytu pod 20 Lutego, podług którego Korpus Karolistowski pobity przez Jenerała *Flinter*, cały składać się miał z rekrutów, którzy za pierwszym wystrzałem uciekli, a témczasem Bazilio *Garcia* z głównym Korpusem stał spokojny w Sierra de Cazorla. (A.P.S.Z.)